

καδημία (1824—) ἀφ' ἧς (1843) μετέβη εἰς Ἀθήνας Καθηγητὴς τῆς Ἑλλ. Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῶν καθ' ἡμᾶς φιλολόγων ὁ Νέσωρ καὶ Πρύτανις ¹, Χριστοφόρος Φιλιπᾶς (1824), μαθητὴς καὶ οὗτος τοῦ Ψαλίδα, ἰατρὸς καὶ Καθηγητὴς τῆς Ἑλλ. Φιλολογίας ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ διάσημος, ἑλληνιστὴς ἐν τοῖς μάλιστα ², Κωνσταντῖνος Φιλιπᾶς, ἰατρὸς (1840) ³, Ἀλέξανδρος Δημούσης ἐπίσης ⁴, καὶ πλείστοι ἕτεροι.

Αἱ ἀπὸ τῶν Ἰωαννίνων ἐκπεμπόμεναι ἀκρίβεις ἐφώτιζον καὶ ἐθέρμαινον οὐ μόνον τὰ περίξ τῆς ἐστίας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπωτέρω. Τὸ φιλογράμμικτον καὶ φιλέμπορον *Μέτσοβον* πρωτίμως ἠσθάνθη τὴν ἐν Ἰωαννίνοις κίνησιν. Σχολὴ ἐν αὐτῷ συνέστη κατὰ τὰ μέσα τῆς ἸΗ' ἑκατ., εἰμὴ ἀρχαιότερον. Ταύτης λίαν χρησίμου γενομένης καὶ τοῖς περίξ προσητάτο μέχρι τοῦ 1760 ὁ ἐκ Μετσόβου τό γένος ἔλκων Νικόλαος Ζερζούλης ⁵, τῷ δὲ 1782 Δημήτριος ὁ Βαρδάκας, ἀνεψιὸς τοῦ Τρόφωνος, ἀνὴρ πολυμαθὴς, διδάσκων καὶ δογματικὴν θεολογίαν ⁶, τοῦτον τῷ 1812 διεδέξατο ὁ μαθητὴς του Ἀναστάσιος ἢ Ἀναστασάκης, παραιτησάμενος κατὰ τὸ 1816, καὶ τοῦτον ὁ ἐκ Μετσόβου ἐπίσης Ἀδάμ ὁ Τσαπέκος, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον. Ἐκτοτε τὰ τῶν Σχολαρχῶν τῆς ἐν Μετσόβῳ Σχολῆς ἡμῖν ἄγνωστα· μετὰ δὲ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ τῷ 1832 ἐσχολάρχει αὐτόθι Γρηγόριος ὁ Μπαλανίδης, μεθ' ὃν ἐκ Γραμμένου Σάπφειρος (Ζαφεῖριος) Χριστοδουλίδης ⁷ ● ἕχρι τοῦ 1835, ὅτε Νικόλαος Ἀναγνωστόπουλος, φοιτητὴς τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, Πάργιος, ὃν τῷ 1837 ἀποβιώσαντα διεδέξαντο οἱ ἐκλεκτότεροι τῶν τελειοφοίτων τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαίας Σχολῆς. Οἱ καρποὶ τῆς Σχολῆς ταύτης ἦσαν δα-

(1) Βρετοῦ Β', 242.

(2) Βρετοῦ Β', 345.

(3) Αὐτόθι.

(4) Ἰωσήφ Δεκιγάλλα Σχεδιάσμα Κατόπτρου τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας σελ. 32.

(5) Π. Ἄρ. καὶ περὶ τῶν ἐξῆς.

(6) Μελετιίου Γεωγραφ. (ἔκδ. 1807) Τόμ. Β', 283.

(7) Ὁ αὐτὸς καὶ ποιητὴς τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀγ. Νεομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Κοσμά ἐν Βενετίᾳ 1814.

